บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง“ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวกรณีศึกษา : พัทยา ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ มีสัญลักษณ์ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบแบบ F (F-distribution)
t	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบแบบ t (Independent)
r	แทน	ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สามารถนำมาวิเคราะห์ประมวลผลและรายงานผลการวิจัยได้เป็น 5 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ความถี่ และร้อยละดังแสดงในตารางที่ 4.1 – 4.6

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	178	44.5
หญิง	222	55.5
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	35	8.75
26 – 30 ปี	40	10
31 – 35 ปี	90	22.5
36 – 40 ปี	115	28.75
41 – 45 ปี	100	25
46 ปีขึ้นไป	20	5
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 36-40 ปีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาคือ 41-45 ปีจำนวน 100 คนคิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 31-35 ปีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 อายุ 26-30 ปีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10 อายุต่ำกว่า 25 ปีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	105	26.25
สมรส/อยู่ด้วยกัน	215	53.75
หย่า/หม้าย	80	20
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรส/ อยู่ด้วยกันจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาคือ โสดจำนวน 105 คนคิดเป็นร้อยละ 26.25 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหย่า/หม้ายมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 80 คนคิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	309	77.25
ปริญญาตรี	70	17.5
ปริญญาโท	21	5.25
สูงกว่าปริญญาโท	-	-
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 309 คนคิดเป็นร้อยละ 77.25 รองลงมาคือ ปริญญาตรีจำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 17.5 ปริญญาโท จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 5.25 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีไม่มี

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	21	5.25
รับราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ	33	8.25
พนักงานบริษัทเอกชน	28	7
ค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว	318	79.5
เกษตรกร	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ค้าขายประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 318 คนคิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 8.25 รับราชการพนักงานเอกชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ7และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน/ นักศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 21 คนคิดเป็นร้อยละ 5.25

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	60	15
10,001 – 20,000 บาท	20	5
20,001 – 30,000 บาท	320	80
30,001 – 40,000 บาท	-	-
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-	-
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 320 คนคิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10,00บาทจำนวน 60คนคิดเป็นร้อยละ 15 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบทบาทที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนที่ต้องการจัดการให้เร็วที่สุด

การจัดการให้เร็วที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านสิ่งแวดล้อม	309	77.25
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนา	18	4.5
ด้านประเด็นผู้บริโภค	73	18.25
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้จัดการเรื่องด้านสิ่งแวดล้อมให้เร็วที่สุดจำนวน 309 คนคิดเป็นร้อยละ 77.25 รองลงมาคือให้จัดการในด้านประเด็นผู้บริโภคจำนวน 73 คนคิดเป็นร้อยละ 18.25 และผู้ตอบแบบสอบถามด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาโดยให้มีจัดการตามลำดับ คือ 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในการนำหลักการนโยบายที่ควรจัดการมากที่สุดน่าจะเป็นด้านใดมากที่สุดในปัจจุบันนี้

นโยบายการจัดการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น แหล่งน้ำ อากาศ ดิน มีการพัฒนาให้มากขึ้น	309	77.25
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนา เช่น ให้มีกิจกรรมร่วมกันในชุมชนให้มากที่สุด	18	4.5
ด้านประเด็นผู้บริโภค เช่น เน้นความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติ	73	18.25
รวม	**400**	**100**

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นโยบายการจัดการเรื่องด้านสิ่งแวดล้อม เช่น แหล่งน้ำ อากาศ ดินมีการพัฒนาให้มากขึ้นจำนวน 309 คนคิดเป็นร้อยล 77.25 รองลงมาคือนโยบายการจัดการในด้านประเด็นผู้บริโภค เช่น เน้นความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติจำนวน 73 คนคิดเป็นร้อยละ 18.25 และผู้ตอบแบบสอบถามนโยบายการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาโดยให้มีนโยบายการจัดการตามลำดับคือ 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านประเด็นผู้บริโภค ด้านการมีส่วนร่วมโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 4.9 – 4.11

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9.1การให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น มีการจัดการด้านขยะมูลฝอย	71 (17.8)	176 (44.0)	126 (31.4)	23 (5.8)	4 (1.0)	3.72	.86	มาก
9.2.การให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวน	48 (12.0)	160 (40.0)	155 (38.8)	34 (8.4)	3 (.8)	3.54	.84	มาก
9.3 การพยายามให้ห่างไกลย่านอุตสาหกรรม ชุมชนเมือง หรือกิจกรรมที่เสียงดัง	52 (13.0)	105 (26.3)	157 (39.3)	80 (20.0)	6 (1.4)	3.29	.98	ปานกลาง
9.4 การร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนน	102 (25.5)	115 (28.8)	112 (28.0)	50 (12.5)	21 (5.2)	3.63	1.04	มาก
9.5การร่วมมือกันทำความสะอาดสถานที่ท่องเที่ยว เช่น สวนนงนุช	97 (24.3)	125 (31.2)	118 (29.5)	53 (13.2)	7 (1.8)	3.57	.97	มาก
9.6 การร่วมมือการการปลูกต้นไม้เพื่อจักการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นไม่มีฝุ่น	78 (19.5)	128 (32.0)	141 (35.3)	49 (12.2)	4 (1.0)	3.65	.99	มาก
9.7การร่วมมือจัดสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นจัดระเบียบพื้นที่	81 (20.2)	155 (38.8)	113 (28.2)	43 (10.8)	8 (2.0)	3.69	.94	มาก
9.8การจัดสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสม เช่นความกลมกลืนของสิ่งแวดล้อม	85 (21.2)	145 (36.3)	136 (34.0)	28 (7.0)	6 (1.5)	3.69	.94	มาก
9.9 การไม่มีขยะค้าง	105 (26.2)	165 (41.3)	101 (25.2)	27 (6.8)	2 (.5)	3.86	.90	มาก
9.10 การร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อน	103 (25.8)	138 (34.5)	129 (32.2)	24 (6.0)	6 (1.5)	3.77	.95	มาก
รวม						**3.77**	**.65**	**มาก**

จากตารางที่ 4.9 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งที่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นให้ความร่วมมือด้านมลพิษต่างๆ การร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียง การร่วมมือทำความสะอาดบนท้องถนนและการร่วมมือการจัดสภาพแวดล้อมการจัดระเบียบพื้นที่ร่วมไปถึงการร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของวิวัฒน์บุญยภักดิ์ (2529:40-42)การกำหนดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว กล่าวว่า ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาปรับปรุงทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินจัยเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวนี้อีก

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านประเด็นผู้บริโภค

ด้านประเด็นผู้บริโภค	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10.1การจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัย โครงการอุ่นใจ	42 (10.4)	107 (26.8)	131 (32.8)	100 (25.0)	20 (5.0)	3.13	1.06	ปานกลาง
10.2 สื่อต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน	69 (17.2)	140 (35.0)	121 (30.2)	67 (16.8)	3 (.8)	3.51	.99	มาก
10.3 เชื่อมโยงจากเว็บไซต์อื่นๆ (Link)เช่นGoogle	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
10.4การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโรงพยาบาล การโดยสารรถ	69 (17.2)	117 (29.2)	151 (37.8)	51 (12.8)	12 (3.0)	3.45	1.02	มาก
10.5ให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน	55 (13.8)	109 (27.2)	150 (37.5)	70 (17.5)	16 (4.0)	3.29	1.04	ปานกลาง
10.6การให้ความรู้สร้างจิตสำนึกในคุณค่าการท่องเที่ยว	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
10.7มีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอและทั่วถึง	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
10.8การมีความอุดมสมบรูณ์ของธรรมชาติ	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
10.9มีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเช่นห้องน้ำ ลานจอดรถ	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
10.10การติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยเหมาะสม	97 (24.2)	151 (32.8)	128 (32.0)	21 (5.2)	3 (.8)	3.80	.89	มาก
รวม						**3.44**	**.57**	**มาก**

จากตารางที่ 4.10 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านประเด็นผู้บริโภคโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ สื่อต่างๆเช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยาสาร ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล รถโดยสาร การให้ความปลอดภัยต่อทรัพย์สิน และการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าการท่องเที่ยว เป็นต้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านประเด็นผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้การจัดการการท่องเที่ยวมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ธรรมศักดิ์ โรจนสุทร (2542:43-44)กล่าวว่าศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้นมีปัจจัยประกอบได้แก่ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ภัยธรรมชาติร่วมไปถึงปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตราฐานด้านที่พักและอาหาร การสื่อความหมายข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมเช่นการคมนาคมทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ บริการสาธารณะ เช่น ไฟฟ้า น้ำ ตลอดจนระบบสื่อสารต่างๆ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน

ด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
11.1พื้นที่จัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเอง	105 (26.2)	165 (41.3)	101 (25.2)	27 (6.8)	2 (.5)	3.86	.90	มาก
11.2ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง	72 (18.0)	189 (47.3)	90 (22.5)	42 (10.5)	7 (1.8)	3.69	.94	มาก
11.3 ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง	103 (25.8)	138 (34.5)	129 (32.2)	24 (6.0)	6 (1.5)	3.77	.95	มาก
11.4 กิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จัก	51 (12.8)	66 (16.5)	162 (40.5)	80 (20.0)	41 (10.2)	3.02	1.14	ปานกลาง
11.5 การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบาก	33 (8.2)	90 (22.4)	115 (28.8)	91 (22.8)	71 (17.8)	2.81	1.21	ปานกลาง
11.6คนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรม	79 (19.8)	64 (16.0)	154 (38.4)	71 (17.8)	32 (8.0)	3.22	1.19	ปานกลาง
11.7ควรส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจฯ	50 (12.5)	77 (19.2)	199 (49.8)	65 (16.3)	9 (2.2)	3.24	.94	ปานกลาง
11.8ควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรม	79	64	154	71	32	3.22	1.19	ปานกลาง
11.9หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	35	72	176	91	26	3.00	1.01	ปานกลาง
11.10เจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้	34	60	167	103	36	2.88	1.05	ปานกลาง
รวม						**3.07**	**.65**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.11 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง การส่งเสริมกิจกรรมภายนอกกับหน่วยงานอื่นๆน้อย และเจ้าหน้าที่ของพัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่านี้เพื่อการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนขึ้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาชุมชน ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยว

1.การมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในชุมชนผู้มีความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยว

2.ไม่มีคนคอยแนะนำ ขาดการประชาสัมพันธ์

3. มีความต้องการนำเสนอสิ่งอื่นมากกว่าความรู้

4.ถนนแคบ ไม่มีทางเดินเท้า รถวิ่งเร็วมาก

5.หน่วยงานทางภาครัฐไม่มีจัดป้ายบอกสถานที

6.ขาดการสนับสนุนในการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

7.ไม่มีหน่วยงานทางภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือแต่จะเป็นการพัฒนาโดยคนในชุมชนเองเป็นส่วนใหญ่

8.การไม่ได้รับความร่วมมือกับคนในชุมชนการขับเคลื่อนของชุมชนขึ้นอยู่กับกลุ่มแกนนำต่าง ๆ ในชุมชน ทั้งกลุ่มทุน กลุ่มประชาชน

9.ผู้นำชุมชนไม่ได้อยู่ในชุมชนจะมาเฉพาะเวลามีงาน

10.ขาดการจัดระบบการท่องเที่ยวอย่างมีแบบแผน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์มากกว่าที่เป็นอยู่

2. คนจัดงานควรมีความรู้ในเรื่องประเพณีแหล่งการการท่องเที่ยวอย่างจริงจังจะได้ดูกลมกลืนและน่าไปร่วมงาน

3. ควรแยกสถานเริงรมย์ต่างๆให้ห่างๆไกลออกไปเป็นโซนๆ

4. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน

5. ควรลดความเร็วของยานพาหนะทุกชนิดลง

6.ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้มากกว่าเดิมและมีการอบรมให้มีมาตรฐานในการท่องเที่ยว

เพื่อถ่ายทอดความรู้ได้ดี

7. ควรปลูกฝังทัศนคติในการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมในชุมชนให้มากขึ้น

8. ควรปลูกฝังจิตสำนึกในการรักชุมชนของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์

9. ควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมการปลูกจิตสำนึกเริ่มตั้งแต่แกนนำสู่ประชาชนให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นของเราเรามีหน้าที่ต้องช่วยกันรักษาดูแลไว้ให้ลูกหลานในอนาคต

10.ควรเคร่งครัดระเบียบในการแต่งกายของนักท่องเที่ยวในการเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่ที่คนในชุมชนให้ความเคารพ เช่น วัด

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

1.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent samples t-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่4.12 แสดงระดับศักยภาพของการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพ	เพศ	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig
ระดับการเพิ่มศักยภาพของการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว	ชาย	2.99	.26		
	หญิง	3.44	.42	12.73	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบด้านเพศในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้สถิติ Independent samples t – test เมื่อพิจารณาค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสูงกว่าเพศชาย

1.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince : One Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของของแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	6.493 60.574 60.067	5 394 399	1.299 .154	8.447	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบด้านอายุในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 8.447 และมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่าอายุในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี Least Significant Different (LSD)

อายุ	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	26 -30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	41 – 45 ปี	46 ปีขึ้นไป
		3.26	**3.29**	**2.98**	**3.37**	**3.13**	**3.04**
ต่ำกว่า 25 ปี	3.26	-	.03 (.657)	.28* (.000)	.11 (.066)	.13 (.071)	.22* (.000)
26 – 30 ปี	3.29		-	.31* (.000)	.08* (.069)	.16* (.049)	.25* (.000)
31 – 35 ปี	2.98			-	.39* (.866)	.15 (.113)	.06 (.437)
36 – 40 ปี	3.37				-	.24* (.003)	.33* (.000)
41 – 45 ปี	3.13					-	.09 (.310)
46 ปีขึ้นไป	3.04						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14เมื่อเปรียบเทียบระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว ช่วงอายุ 31- 35 ปี และ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มีอายุ 26 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว สูงกว่าช่วงอายุ 31 - 35 ปี, 41 – 45 ปี และ 46 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มีอายุ 36 – 40 ปี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว สูงกว่าอายุ 31-35 ปี, 41-45 ปี และ มากกว่า 45 ปี

1.3 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0: ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1: ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA)ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพสมรส

ความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระดับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.698	2	1.849	11.582	.000*
	ภายในกลุ่ม	63.369	397	.160		
	รวม	67.067	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบด้านสถานภาพสมรสในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 11.582 และมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่าสถานภาพสมรสในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) แสดงดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี Least Significant Different (LSD)

สถานภาพสมรส	$\overline{X}$	โสด	สมรส/อยู่ด้วยกัน	หย่า/หม้าย
		3.29	**3.10**	**3.04**
โสด	3.2	-		06.25* (.574)
สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.29	-	19* (.000)	.25* (.027)
หย่า/หม้าย	3.04			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อเปรียบเทียบระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีสมรส /อยู่ด้วยกัน มีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าโสดและหย่า/หม้าย

1.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig.มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงระดับการเพิ่มศักยภาพของการข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.545	3	1.182	7.366	.000*
	ภายในกลุ่ม	63.522	396	.160		
	รวม	67.067	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบด้านระดับการศึกษาของระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวไโดยใช้สถิติ การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 7.366 และมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่าระดับการศึกษาในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) แสดงดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธี Least Significant Different (LSD)

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	สูงกว่าปริญญาโท
		3.33	**3.13**	**3.28**	**3.26**
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.33	-	.20* (.000)	.05 (.430)	.07 (.746)
ปริญญาตรี	3.28		-	-	.02.13 (.932)
ปริญญาโท	3.13			.15* (.023)	.13 (.5832)
สูงกว่าปริญญาโท	-				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดย

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

1.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig.มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระดับการเพิ่มศักยภาพของการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.345	4	1.086	6.840	.000*
	ภายในกลุ่ม	62.722	395	.159		
	รวม	67.067	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบด้านรายได้ต่อเดือนของแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Varince: One Way ANOVA) พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 6.840 และมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันความคิดเห็นต่อระดับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่ารายได้ต่อเดือนในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) แสดงดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธี Least Significant Different (LSD)

รายได้ต่อเดือน	$\overline{X}$	**ต่ำกว่า 10,000 บาท**	**10,001 – 20,000 บาท**	**20,001 – 30,000 บาท**	**30,001 – 40,000 บาท**	**ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป**
		3.29	3.27	3.08	2.92	3.10
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.08	-	.02 (.649)	.21* (.000)	.16 (.159)	.02 (.835)
10,001 – 20,000 บาท	3.27		-	.19* (.001)	35* (.002)	.17* (.031)
20,001 – 30,000 บาท	3.29			-	.37* (.001)	).19 * (.013)
30,001 – 40,000 บาท	-	-	-	-	-	-
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	-	-	-	-		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อเปรียบเทียบระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน20,001 – 30,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาทและ10,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวกว่าประชาชนที่มีรายได้

สมมติฐานที่ 2 ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม 3 ประเด็นที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ประเด็นผู้บริโภค และการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว

H_1 : ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบด้วยค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig น้อยกว่า .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยา โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Person correlation)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านสิ่งแวดล้อม 2) ประเด็นผู้บริโภค 3) การมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนซึ่งผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้ง 3 ด้าน มีดังนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่พัทยา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม	การเพิ่มศักยภาพความสัมพันธ์		
	r	Sig.	แปลผล
9.1 การให้ความร่วมในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น มีการจัดการด้านขยะมูลฝอย	.978	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.2 การให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวน	.885	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.3 การพยายามให้ห่างไกลจากย่านอุตสาหกรรม ชุมชนเมืองหรือกิจกรรมที่เสียงดัง	.877	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.4 การร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนน	.923	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.5 การร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เช่น สวนนงนุช	.960	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.6.การร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการการจัดการคุณภาพอากาศ ให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควัน	.892	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.7การร่วมมือให้สร้างการมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบ	.928	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.8การจัดสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่นความกลมกลืนของสิ่งแวดล้อม	.964	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.9 ไม่มีขยะตกค้าง	.909	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
9.10 การร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	.961	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านประเด็นผู้บริโภคในเขตพื้นที่พัทยา (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ประเด็นผู้บริโภค	การเพิ่มศักยภาพความสัมพันธ์		
	r	Sig.	แปลผล
10.1 การจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัย โครงการ Taxi อุ่นใจ	.979	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.2 การจัดสื่อต่างๆ เช่นรายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน	.960	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.3 การค้นหารายชื่อจาก เว็บค้นหา (Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซอื่นๆ (Link)	.964	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.4 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโรงพยาบาล รถโดยสาร	.754	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.5การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน	.963	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.6 การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยว	.946	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.7 การมีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอและดูแลทั่วถึง	.965	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.8 การที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ	.938	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.9การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอเช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำฯ	.951	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
10.10การติดตั้งป้าย สัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสม	.948	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่พัทยา (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน	การเพิ่มศักยภาพความสัมพันธ์		
	r	Sig.	แปลผล
11.1 การที่พื้นที่ในการจัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเอง	.878	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.2 การไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง	.985	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.3 การที่ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง	.877	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.4การจัดกิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จัก	.923	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.5 การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบาก	.970	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.6การที่คนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรม	.892	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.7การส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น	.918	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.8การที่จัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรม	.954	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.9การที่หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	.909	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
11.10การที่เจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้	.862	.000	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวโดย ด้านสิ่งแวดล้อม ประเด็นผู้บริโภค และการมีส่วนร่วม กับศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยใช้การวิเคราะห์สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) พบว่า

1 .ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวพบว่าด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อมมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วยเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นรายข้อ พบว่า

1.1 การให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น การจัดการด้านขยะมูลฝอย มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น การจัดการด้านขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนให้ความร่วมมือในเรื่องด้านมลพิษต่างๆ เช่น การจัดการด้านขยะมูลฝอยมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.2 การให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวน มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวน มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการให้ความร่วมมือในการจัดการคุณภาพเสียงให้ลดน้อยลง เช่น ปราศจากเสียงรบกวนมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.3 การพยายามให้ห่างไกลย่านอุตสาหกรรมชุนชนเมืองหรือกิจกรรมที่เสียงดังมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าพยายามให้ห่างไกลย่านอุตสาหกรรม ชุนชนเมือง หรือกิจกรรมที่เสียงดัง มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือถ้าพยายามให้ห่างไกลย่านอุตสาหกรรม ชุนชนเมือง หรือกิจกรรมที่เสียงดังมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.4 การร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนนมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนน มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพกาของแหล่ง

ท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันทำความสะอาดบนท้องถนนมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.5 การร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.6 การร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการการจัดการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควันมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการการจัดการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควันมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีการร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการการจัดการคุณภาพอากาศให้ดีขึ้น เช่นอากาศปราศจากฝุ่นและควันเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.7 การร่วมมือให้สร้างการมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการร่วมมือให้สร้างการมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบ มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ การร่วมมือให้สร้างการมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นมีการจัดระเบียบของพื้นที่ให้เป็นระเบียบเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.8 การจัดสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่นความกลมกลืนขอสิ่งแวดล้อมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การจัดสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่นความกลมกลืนของสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมเช่น

ความกลมกลืนขอสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.9 การที่ไม่มีขยะตกค้างมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่มีไม่มีขยะตกค้างมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าไม่มีขยะตกค้างเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

1.10 การร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ามีการร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการร่วมมือกันดูแลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว พบว่าด้านประเด็นผู้บริโภค โดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยว พบว่าด้านประเด็นผู้บริโภคโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านประเด็นผู้บริโภคมากจะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วยเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นรายข้อ พบว่า

2.1 การจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัย โครงการ Taxi อุ่นใจมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัย โครงการ Taxi อุ่นใจมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการจัดโครงการเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการสงกรานต์เดินทางปลอดภัยโครงการ Taxi อุ่นใจมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.2 การจัดสื่อต่างๆ เช่นรายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนนมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การจัดสื่อต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนน มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้า สื่อออฟไลน์ เช่นรายการโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ ป้ายโฆษณาตามท้องถนนมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.3 การค้นหารายชื่อจากเว็บค้นหา(Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซอื่นๆ (Link)มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค้นหารายชื่อจาก เว็บค้นหา(Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซอื่นๆ (Link) มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการค้นหารายชื่อจาก เว็บค้นหา(Search Engine Website) เช่น Google เชื่อมโยงมาจากเว็บไซอื่นๆ (Link) มาก จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.4 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การจัดสิ่งอานวยความสะดวกมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพกาของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการจัดสิ่งอานวยความสะดวกมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.5 การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมีค่า Sig.เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของด้านการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.6 การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยวมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชน

ในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีการร่วมมือการปลูกต้นไม้เพื่อการการจัดการคุณภาพอากาศ ให้ดีขึ้นการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของการท่องเที่ยวมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.7 การมีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอและดูแลทั่วถึงค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอและดูแลทั่วถึงมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือ มีเจ้าหน้าที่ดูแลเพียงพอ และดูแลทั่วถึงจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.8 การที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้ามีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.9 การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำ ลานจอดรถมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำ ลานจอดรถ มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้า มีสิ่งอานวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำ ลานจอดรถเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

2.10 การติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสมเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวพบว่าด้านการมีส่วนร่วมโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการจัดการด้านการมีส่วนร่วมของ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าชุมชนมีความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนมาก จะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทรัพยากรเป็นรายข้อ พบว่า

3.1 การที่พื้นที่ในการจัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเอง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่พื้นที่ในการจัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเองมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าพื้นที่จัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านตนเองมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.2 การไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือการไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง มาก จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.3 การที่ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการที่ผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าผู้นำหมู่บ้านไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.4 การจัดกิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จักมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการจัดกิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จักมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพกาของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันใน

ระดับสูง กล่าวคือถ้ากิจกรรมของโครงการยังไม่เป็นที่รู้จักมากจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.5 การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบาก มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบากมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีความยากลำบากมากจะมีศักยภาพในการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.6 การที่คนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่คนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับกล่าวคือถ้าคนในครอบครัวไม่ได้สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.7 การที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าการที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ การที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์ป่า การจัดอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เป็นต้น เป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.8 ควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าควรจัดสรรสวัสดิการแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.9 การที่หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืน มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่หน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืนมีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าหน่วยงานของรัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและยั่งยืนเป็นอย่างดี จะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

3.10 การที่เจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้มีความสัมพันธ์กับระดับศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือถ้าเจ้าหน้าที่ของพื้นที่พัทยาควรมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้เป็นอย่างดีจะมีศักยภาพในการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมติฐาน	สำคัญทางสถิติ	ผลลัพธ์
สมมติฐานที่ 2 ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ประเด็นผู้บริโภค การมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่พัทยาต่างกัน	นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05	ยอมรับ